

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **B. I.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 287/18, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2020, č. j. 45 Az 32/2019-21,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Praze, kterým byla podle § 37 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2019, č. j. OAM-241/ZA-ZA11-VL11-2019. Tímto rozhodnutím žalovaný zastavil řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

[2] Kasační stížnost stěžovatele byla spojena s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále též jen „s. ř. s.“).

[3] Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodňuje tím, že mu bylo neprávem odňato pobytové oprávnění. Kvůli zdravotním problémům a přechodnému pobytu mimo území ČR nemohl využít opravných prostředků, neboť neznal stav řízení. Správní orgány chybně posoudily listinné důkazy, které předkládal, tj. doklady o ubytování a o měsíčních příjmech. Uvedl, že na území ČR žije přibližně polovinu svého produktivního života, dodržuje platné zákony, nikdy nežádal o pomoc v hmotné nouzi a nikdy se zde nedopustil žádné trestné činnosti. Dle jeho názoru je relevantní zabývat se i tímto pohledem na věc. Tyto (stěžovatel nespécifikoval jaké, pozn. soudu) negativní důsledky, plynoucí z nepřiznání odkladného účinku, by ve svém souhrnu představovaly pro stěžovatele značnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel se zároveň domnívá,

že přiznáním odkladného účinku jeho kasační stížnosti nevznikne žádná újma jiným osobám a že tím nebude dotčen veřejný zájem.

[4] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že neobsahuje konkrétní důvody, pro které by mu mohlo být vyhověno. Navrhl proto, aby kasační soud návrh zamítl.

[5] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, není-li následně zákonným postupem zrušeno; tento postup proto musí být vyhrazen jen pro výjimečné případy.

[6] Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem* (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti – viz § 107 odst. 1 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejprve je nutno upozornit, že odkladný účinek kasační stížnosti je pojmově svázán s rozhodnutím krajského soudu; jeho přiznáním se tedy pouze odkládají účinky tohoto soudního rozhodnutí, nikoli předcházejícího rozhodnutí správního. Podává-li tak návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatel, jenž byl v řízení před krajským soudem v postavení žalobce, podmínkou *sine qua non* jakýchkoli úvah o důvodnosti takového návrhu je, že účinky plynoucí ze správního rozhodnutí byly sistovány již v řízení před krajským soudem.

[8] V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zjistil, že žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného nemá podle § 32 odst. 2 zákona o azylu odkladný účinek; odkladný účinek nebyl žalobě přiznán ani rozhodnutím krajského soudu, neboť žaloba byla odmítnuta jako neprojednatelná proto, že ani na výzvu soudu nebyla včas doplněna o žalobní body. Pokud by však došlo k sistaci účinků napadeného usnesení, bylo by nutné nahlížet na takto vzniklou procesní situaci tak, jako by řízení před krajským soudem nebylo pravomocně skončeno. Vzhledem k tomu, že stěžovatel spojil s žalobou i návrh na přiznání odkladného účinku, o kterém krajský soud nerozhodl (neboť žalobu

pokračování

odmítl), obnovilo by se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti právní postavení stěžovatele, coby *žadatele o mezinárodní ochranu* [viz § 2 odst. 1 písm. b) věta druhá zákona o azylu]. Za této situace tedy lze stěžovatelem uváděné důvody věcně posoudit a uvážit, zda odůvodňují navrhovaný procesní postup.

[9] Stěžovatel nicméně ve svém návrhu nespécifikoval žádnou konkrétní újmu, kterou by měl v důsledku nepřiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti utrpět. Jeho argumentace směřuje toliko do věcného posouzení napadeného rozhodnutí žalovaného, a to přesto, že se těmito otázkami krajský soud vůbec nezabýval. Svým obsahem se tedy důvody uváděné stěžovatelem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zcela míjejí s důvody, pro které by mohlo být takovému návrhu vyhověno.

[10] Ze shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. března 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu